

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy o grach hazardowych został opracowany w związku z koniecznością wprowadzenia do tej ustawy przepisów norm technicznych regulujących obszar gier hazardowych, w tym zakładów wzajemnych. Dynamicznie zmieniający i rozwijający się rynek gier i zakładów wzajemnych, nowe technologie stosowane w tym sektorze gospodarki narodowej oraz występujące na tym rynku nieprawidłowości spowodowały podjęcie w tym zakresie prac legislacyjnych regulujących ten obszar.

Rozwiązania zaproponowane w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych regulują rynek gier i zakładów wzajemnych. Ze względu na obowiązek notyfikowania norm i przepisów technicznych, stosownie do wymogów dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 r. z późn. zm.), przepisy dotyczące takich zagadnień wyłączono do odrębnego niniejszego projektu. Umożliwiło to nie wstrzymywanie procesu legislacyjnego przepisów nie podlegających notyfikacji. Niedopełnienie obowiązku notyfikacji skutkuje niestosowaniem przepisów technicznych i pozbawieniem ich mocy wiążącej wobec osób fizycznych i prawnych w postępowaniu przed sądami krajowymi. Ponadto, Komisja Europejska, jeśli zachodzi podejrzenie, że państwo członkowskie ominięło procedurę notyfikacji, może z własnej inicjatywy wszcząć postępowanie w sprawie i podjąć dalsze kroki, łącznie ze skierowaniem sprawy do Trybunału Sprawiedliwości WE.

Celem zmian zaproponowanych w niniejszym projekcie jest zwiększenie ochrony społeczeństwa i praworządności przed negatywnymi skutkami hazardu, poprzez:

- a) Wprowadzenie zakazu organizowania gier w sieci Internet i uczestnictwa w grach urządzanych w sieci Internet (za wyjątkiem urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet) oraz możliwości jego skutecznego egzekwowania poprzez przyznanie służbom kontrolnym uprawnień umożliwiających skuteczną kontrolę dostępu, transakcji finansowych i ściganie osób organizujących takie nielegalne gry. W świetle orzeczenia unijnego (w sprawie C-42/07) możliwe jest przedsięwzięcie środków zapobiegających oferowaniu przez operatorów spoza Polski gier w sieci Internet, gdy będzie to usprawiedliwione nadrzędnym interesem dobra publicznego (bezpieczeństwem i zdrowiem, ochroną konsumentów, zapobieganiem oszustwom i zachęcaniem do

trwonienia pieniędzy na gry i zakłady wzajemne, jak również generalną potrzebę zachowania porządku publicznego).

- b) Określenie warunków eksploatacji automatów i urządzeń do gier, w tym warunków badań sprawdzających.
- c) Wprowadzenie systemu rejestracji gości we wszystkich ośrodkach gier i audiowizyjnego systemu kontroli gier w kasynach gry.

Uzasadniony interes państwa w monitorowaniu i regulowaniu rynku gier hazardowych wynika również z zagrożenia uzależnieniem od hazardu. Problem uzależnienia od hazardu dotyczy w takim samym stopniu dorosłych, jak i nastolatków. Praktycznie nieograniczony i poza kontrolą państwa dostęp do różnorodnych form hazardu skutkuje według specjalistów od uzależnień, niepokojącym wzrostem w Polsce liczby osób uzależnionych. Szczególnie internetowe gry kasynowe, których dostępność jest znacznie większa niż gier w kasynach gry niosą ze sobą zwiększone ryzyko uzależnienia i zagrożenia dla nieletnich. Z tego względu niezbędnym jest uregulowanie zagadnień związanych z oferowaniem gier hazardowych, w tym zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet.

Należy przy tym wskazać na różnicę pomiędzy grami cylindrycznymi, grami w karty, grami na automatach a zakładami wzajemnymi zarówno w zakresie ich urządzania, jak i generowania wyniku.

Pierwszy rodzaj gier są to gry należące do grupy tzw. *hard gambling* – gry o wysokim stopniu uzależnienia (stąd ich urządzanie na obszarze RP jest limitowane), których urządzanie (generowanie wyniku) w sieci niesie za sobą zarówno niebezpieczeństwo szybkiego uzależnienia, jak i możliwość popełniania szeregu oszustw przez urządzającego gry poprzez odpowiednie programy, czego ani grający, a często też kontrolujący, nie mają możliwości sprawdzić. Czym innym natomiast jest zakład wzajemny zawierany przez podmiot urządzający i gracza, dla którego zawarcie przez sieć Internet jest tylko kanałem dystrybucji i w tym wypadku nie ma możliwości oszustwa w sieci. Gracz wykorzystując swoją wiedzę, doświadczenie, znajomość danej dziedziny, zawiera zakład albo w punkcie przyjmowania zakładów, albo za pośrednictwem sieci Internet, zaś wynik zakładu nie jest wygenerowany elektronicznie, tylko zależy od wyniku danego współzawodnictwa czy zdarzenia. W tym wypadku zawarcie zakładu przez sieć Internet jest tylko kwestią wykorzystania określonej technologii.

Projekt dopuszczając urządzanie zakładów wzajemnych przez sieć Internet, nakłada na podmioty oferujące takie zakłady szereg ograniczeń mających na celu ochronę osób biorących

w nich udział (weryfikacja ukończenia 18 roku życia przez uczestników zakładów, zabezpieczenie dowodów udziałów przed ingerencją osób nieuprawnionych), jak również możliwość sprawowania skutecznej kontroli państwowej nad prowadzeniem takiej działalności (zainstalowanie urządzeń i przechowywanie informacji dotyczących zakładów wzajemnych na terytorium RP, obowiązek przeprowadzania transakcji wynikających z zakładów wzajemnych wyłącznie za pośrednictwem banku lub oddziału mającego siedzibę lub znajdującego się na terytorium RP).

Ponadto w celu ochrony społeczeństwa przed skutkami niektórych negatywnych zjawisk wprowadzono zmiany w:

- *ustawie – Prawo telekomunikacyjne* zawierające rozwiązania mające na celu zobowiązanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do blokowania dostępu do treści i usług internetowych niezgodnych z przepisami prawa, m.in.: treści propagujące faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa, pornografię z udziałem małoletniego, treści, które umożliwiają uzyskanie informacji mogących służyć do dokonania operacji finansowych bez zgody dysponenta środków finansowych. Rozwiązanie to dotyczy również dostępu do stron internetowych zawierających treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez zezwolenia lub uczestniczenia w tych grach lub stanowiące nielegalną reklamę lub promocję albo informowanie o sponsorowaniu w rozumieniu ustawy o grach hazardowych lub usług umożliwiających urządzenie gier hazardowych.

- *ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną* zawierające rozwiązania mające na celu zapewnienie skutecznego rozpoznawania i zwalczania przestępczości m.in. w ww. zakresie poprzez umożliwienie właściwym organom państwowym dostępu do informacji o osobach, które urządzają nielegalne gry hazardowe w sieci Internet, wprowadzają lub modyfikują niedozwolone treści oraz aktywnie uczestniczą w niedozwolonych usługach świadczonych drogą elektroniczną.

- *ustawie o Służbie Celnej* zawierające rozwiązania mające na celu zapewnienie Służbie Celnej efektywne rozpoznawanie i ściganie przestępstw skarbowych z obszaru gier hazardowych poprzez umożliwienie dostępu do danych telekomunikacyjnych o osobach, które urządzają nielegalne gry hazardowe lub w nich uczestniczą oraz w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego przeciwko organizacji gier, żądania, na czas ograniczony, blokady rachunku bankowego.

Uzasadnienie proponowanych zmian

Art. 1

Ustawa o grach hazardowych pozostawiła ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kompetencję rozstrzygnięcia, czy dane przedsięwzięcie ma cechy gry lub zakładu wzajemnego, nie określiła natomiast, jakie dokumenty powinien przedstawić wnioskodawca ubiegający się o decyzję Ministra Finansów, czy dane przedsięwzięcie jest grą losową, zakładem wzajemnym, grą na automacie w rozumieniu ustawy. W przeszłości ta kwestia nie była regulowana w przepisach ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Proponuje się określenie, jakie dokumenty powinien przedstawić wnioskodawca ubiegający się o rozstrzygnięcie. Proponuje się też, aby Minister Finansów prowadząc postępowanie z urzędu także mógł żądać od strony takich dokumentów.

Tym samym proponuje się, aby w przypadku złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji strona była obowiązana załączyć opis planowanego albo realizowanego przedsięwzięcia, zawierający w szczególności zasady jego urządzania, przewidywane nagrody, sposób wyłaniania zwycięzców oraz, w przypadku gry na automatach, badanie techniczne danego automatu, przeprowadzone przez jednostkę badającą upoważnioną do badań technicznych automatów i urządzeń do gier, a minister właściwy do spraw finansów publicznych mógł zażądać przedłożenia takich dokumentów także od strony uczestniczącej w postępowaniu prowadzonym z urzędu.

Proponuje się, aby przyjmowanie zakładów wzajemnych mogło odbywać się w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych lub w sieci Internet. Jak będzie mowa poniżej projekt niniejszej nowelizacji zawiera generalny zakaz urządzania gier w sieci Internet. Projektodawca wskazał zaś na możliwość urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet, jako jednej z form dystrybucji zakładów pod warunkiem spełniania przez podmiot je urządzający wymogów ustawowych, w tym uzyskania zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na urządzenie tych zakładów.

Dla realizacji celów kontrolnych proponuje się rozszerzenie dotychczasowych wymogów dotyczących wyposażenia ośrodków gier w system rejestracji gości w ośrodkach gier (rejestracja miałaby dotyczyć wszystkich ośrodków gier) zawierający dane o osobie wchodzącej do ośrodka gier (imię, nazwisko, rodzaj i nr dowodu tożsamości, PESEL jeżeli posiada, a przypadku jego braku adres zamieszkania, datę urodzenia i obywatelstwo). Rejestracja będzie warunkiem wstępu do ośrodka gier.

System rejestracji gości jest wskazany z powodu kontroli zaświadczeń o uzyskanej wygranej (pozwala na ustalenie, czy dana osoba tego dnia rzeczywiście uczestniczyła w grach), jak i z powodu kontroli osób posiadających sądowy zakaz uczestnictwa w grach.

W projektowanych przepisach wprowadzono regulację, iż dane objęte rejestracją gości są udostępniane wyłącznie funkcjonariuszom celnym, inspektorom kontroli skarbowej, Policji, uczestnikom gry zgłaszającym reklamacje w zakresie ich dotyczącym, a także sądowi i prokuratorowi w związku z toczącym się postępowaniem. Dla celów kontrolnych wprowadzono obowiązek przechowywania tych danych przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła rejestracja.

W kasynach gry dla celów kontrolnych obowiązkowy będzie – tak jak dotychczas – system kontroli gier (audiowizyjny) służący kontroli przebiegu i urządzania gier, w tym umożliwiający rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z urządzanymi grami oraz weryfikację prawidłowości wydawania zaświadczeń o uzyskanej wygranej (proponuje się nie wskazywanie techniki tego systemu z uwagi na dynamicznie zmieniające się i rozwijające technologie; wskazanie analogowego systemu w ustawie o grach i zakładach wzajemnych spowodowało, że przepis ten szybko stał się przestarzały i niedostosowany do teraźniejszości; rozszerzenie rejestracji przebiegu gier prowadzonych na stołach o zapis dźwięku – komend wydawanych przez graczy i krupierów – jako istotnego elementu prowadzenia gry jest niezbędne do pełnego odtworzenia przebiegu gry).

W projektowanych przepisach określono, iż dane objęte zapisem sygnału audiowizyjnego są udostępniane wyłącznie funkcjonariuszom celnym, inspektorom kontroli skarbowej, uczestnikom gry zgłaszającym reklamacje w zakresie ich dotyczącym, a także sądowi i prokuratorowi w związku z toczącym się postępowaniem. Dla celów kontrolnych wprowadzono obowiązek przechowywania tych danych przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpił zapis. Udostępnienie zapisu przez podmiot urządzający gry jest nieodpłatne. Wskazuje się także, że zapis sygnału audiowizyjnego powinien być trwały i czytelny, a sposób dokonania zapisu sygnału audiowizyjnego i jego przechowywania powinien chronić zapis przed zniszczeniem, modyfikacją i ukryciem.

Projektowana regulacja zawiera także delegację ustawową upoważniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków dotyczących instalacji i wykorzystania systemu audiowizyjnego uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia możliwości odtworzenia przebiegu

każdej gry. Przepisy rozporządzenia wskażą między innymi miejsca i elementy gier podlegające rejestracji przez system.

Ustawa pozostawia jednocześnie obowiązek prowadzących ośrodki gier wyposażenia tych ośrodków w dodatkowe źródło zasilania prądem oraz instalacji przeciwzakłóceńowych zapewniających ciągły i niezakłócony przebieg gier.

Kolejne przepisy określają wymogi urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet. Do wymogów tych należą:

- urządzenia przetwarzające i przechowujące informacje jak również dane dotyczące zakładów wzajemnych i ich uczestników powinny być zainstalowane i przechowywane na terytorium RP,
- strona internetowa wykorzystywana do przyjmowania zakładów wzajemnych powinna być przypisana do polskich stron internetowych,
- transakcje wynikające z zakładów wzajemnych powinny być realizowane za pośrednictwem banku mającego siedzibę lub oddział na terytorium RP,
- zabezpieczenie dowodów udziałów w zakładach wzajemnych przed ingerencją osób nieuprawnionych oraz zapewnienie możliwości weryfikacji ich autentyczności.

Przepisy ustawy zobowiązują podmioty przyjmujące zakłady wzajemne przez sieć Internet w oparciu o zezwolenia udzielone na podstawie ustawy o grach hazardowych do korzystania, przy urządzaniu tych zakładów wzajemnych z urządzeń zainstalowanych na terytorium Polski. Wprowadzenie takiego rozwiązania ma na celu zapewnienie możliwości organom kontroli państwowej realizację swoich zadań, jak również umożliwienie państwu ochrony graczy. W przypadku usytuowania urządzeń służących do przyjmowania zakładów wzajemnych poza terytorium Polski, kontrola państwa w tym zakresie byłaby ograniczona, co mogłoby spowodować pozostawienie tej działalności poza właściwym nadzorem. Dodawany art. 15d ust. 1 projektowany jest w oparciu o podobne założenia, które przyświecały projektowanemu art. 3aa w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną, zgodnie z którym, jeśli usługodawca lub usługobiorca posiada miejsce zamieszkania w Polsce, to świadczenie usług drogą elektroniczną w zakresie gier hazardowych podlega prawu polskiemu. Przepis ten ma na celu wyraźne wskazanie podmiotom zagranicznym stosowanie się do zasad określonych w polskim porządku prawnym (w którym zakazane jest urządzenie gier przez sieć Internet, z wyjątkiem zakładów wzajemnych, na które uzyskano Polsce zezwolenie). Oznacza to, że każdy podmiot urządzający zakłady wzajemne w Polsce na podstawie zezwolenia wydanego na podstawie ustawy o grach hazardowych, powinien

korzystać z urządzeń zainstalowanych w Polsce. Rozwiązanie to nie stoi w sprzeczności z prawem wspólnotowym. Należy zwrócić uwagę na dwie dyrektywy, które mogłyby mieć zastosowanie do prowadzenia działalności w zakresie hazardu, jednakże prawo wspólnotowe wyłącza ich stosowanie. W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, z zakresu stosowania tej dyrektywy, w 25 motywie, wyłącza się działalność hazardową, w tym gry losowe i zakłady wzajemne, ze względu na specyficzny charakter takiej działalności, która wymaga realizacji przez państwa członkowskie polityk związanych z porządkiem publicznym i ochroną konsumentów. W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), art. 1 ust. 5 lit. d tiret trzecie wskazuje, że nie ma ona zastosowania do gier hazardowych wiążących się z ustalaniem stawek mających wartość pieniężną w grach losowych, łącznie z loteriami i zakładami wzajemnymi. Z uwagi na to, że w skład urządzeń, które służą do urządzania i prowadzenia gier i zakładów wzajemnych należą właśnie serwery i urządzenia końcowe (komputery) należy uznać, że jako zasadniczy element urządzania tych zakładów podlegają one szczególnemu nadzorowi ze strony państwa. Analizując przepisy prawa wspólnotowego należy więc podkreślić, że w tym przypadku państwa członkowskie samodzielnie prowadzą własną politykę w zakresie gier i zakładów wzajemnych, a tym samym nie są związane ograniczeniami wynikającymi z prawa wspólnotowego dla pozostałych dziedzin objętych harmonizacją.

Kolejny przepis reguluje zagadnienia związane z zabezpieczeniem, niszczeniem kartonów do gry bingo pieniężne.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu kartonami do gry bingo pieniężne minister właściwy do spraw finansów publicznych określi warunki produkcji, sprzedaży i treść kartonu.

Przedmiotowa regulacja określa także, jakie wymogi muszą spełniać automaty do gier, w tym minimalną zaprogramowaną wartość wygranej na poziomie 75%, kto może eksploatować automaty i urządzenia do gier, ogólne warunki eksploatacji i użytkowania przez podmioty urządzeń do gier, w tym warunki dopuszczenia do eksploatacji po dokonaniu badania przez jednostki badające, jak również warunki dokonania badań sprawdzających.

Proponuje się, aby automat i urządzenia do gier mogły być eksploatowane i użytkowane przez podmioty posiadające zezwolenie lub koncesję na prowadzenie działalności w zakresie gier

losowych i gier na automatach oraz podmioty wykonujące monopol Państwa, po ich zarejestrowaniu przez wyznaczonego naczelnika urzędu celnego.

Wyznaczony naczelnik urzędu celnego rejestruje automaty i urządzenia do gier na podstawie opinii jednostki badającej, upoważnionej do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. Rejestracja urządzenia do gier lub automatu wygasa po 6 latach od jej dokonania.

Przepisy określają również przypadki odmowy rejestracji urządzenia lub automatu, a także jej cofnięcia. Proponuje się, aby koszty rejestracji automatów i urządzeń do gier ponosił podmiot zarządzający gry.

Podmioty eksploatujące automaty i urządzenia do gier mają obowiązek poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o zawieszeniu, przemieszczeniu oraz wycofaniu z eksploatacji automatów lub urządzeń do gier. Dla celów kontrolnych podmioty zarządzające gry i posiadające zarejestrowane urządzenia do gier i automaty do gier mają obowiązek zgłaszać pisemnie nie później niż w terminie 2 dni od dnia wystąpienia zdarzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przypadki zniszczenia lub kradzieży zarejestrowanych urządzeń do gier i automatów do gier.

W przypadku uzasadnionego podejrzenia naczelnika urzędu celnego, że urządzenie lub automat do gier nie spełnia wymogów ustawowych, na zlecenie naczelnika urzędu celnego jednostki badające będą zobowiązane do przeprowadzenia badań sprawdzających urządzenia do gier. Czas badania sprawdzającego od dnia otrzymania zlecenia przez podmiot nie może przekroczyć 60 dni.

Koszty badań sprawdzających nie powinny odbiegać od średnio stosowanych stawek za tego typu badania. Kosztem badania sprawdzającego przeprowadzonego na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego obciąża się podmiot zarządzający gry w przypadku niespełnienia przez urządzenie lub automat wymogów określonych w ustawie.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier mając na względzie ochronę interesów uczestników gier i zabezpieczenie zobowiązań wobec budżetu państwa. Rozporządzenie niniejsze określi między innymi, na czym polegać będzie badanie automatu lub urządzenia do gry, niezbędne elementy opinii technicznej, zasady przemieszczania, zawieszania, wycofywania z eksploatacji urządzeń do gier.

Właściwość miejscową naczelników urzędów celnych w zakresie spraw określonych powyżej ustali się według miejsca lokalizacji ośrodka gier oraz określi się obszary ich właściwości miejscowej.

Jednocześnie należy wskazać, że urządzenie loterii pieniężnych nie wiąże się z wykorzystywaniem urządzeń do gier. Dopuszczeniu do eksploatacji i użytkowania podlegają natomiast urządzenia wykorzystywane do losowań w grach liczbowych urządzanych i prowadzonych przez podmioty realizujące monopol Państwa w zakresie gier. Aktualnie monopol Państwa w zakresie gier liczbowych realizuje jednoosobowa spółka Skarbu Państwa – Totalizator Sportowy Sp. z o.o., która dla celów prowadzonej działalności wykorzystuje zaledwie kilka urządzeń losujących. Urządzenia te zlokalizowane są w Warszawie i posiadają stosowne dopuszczenie do eksploatacji i użytkowania.

W rozporządzeniu, o którym mowa powyżej, wyznaczony zostanie również naczelnik urzędu celnego (jeden organ) właściwy do rejestracji i eksploatacji urządzeń do gier liczbowych wykorzystywanych w toku działalności przez podmiot realizujący monopol Państwa w zakresie gier. Natomiast gra telebingo nie jest obecnie urządzana, a jej ewentualne urządzenie będzie wymagać rejestracji jednego urządzenia do losowania kul. Właściwość naczelnika urzędu celnego w tym zakresie zostanie wyznaczona na tych samych zasadach co dla rejestracji urządzeń do gier liczbowych.

Badania automatów i urządzeń do gier prowadzi obecnie kilkanaście jednostek badających upoważnionych przez Ministra Finansów. W przepisach ustawy o grach i zakładach wzajemnych określono, że urządzenia do gier są badane przez upoważnione przez Ministra Finansów jednostki. Pojęcie jednostki badającej występuje w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie warunków urządzania gier i zakładów (Dz. U. Nr 102, poz. 946). Wykaz tych jednostek jest publikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów i zainteresowane podmioty mogą przeprowadzać badania za ich pośrednictwem według własnego wyboru.

Projekt zakłada, że każda z jednostek upoważnionych do badania urządzeń do gier będzie musiała spełniać poniższe kryteria:

- 1) posiadać akredytację Polskiego Centrum Akredytacji lub jednostki akredytującej państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego będącej sygnatariuszem Wielostronnego Porozumienia EA (European co-operation for Accreditation Multilateral Agreement); przy czym przepis ten nie nakazuje posiadania określonego rodzaju akredytacji,
- 2) zapewniać odpowiedni standard przeprowadzanych badań, w tym przeprowadzanie ich przez osoby o odpowiedniej wiedzy technicznej w zakresie automatów i urządzeń do gier oraz dysponować odpowiednim wyposażeniem technicznym;

- 3) osoby zarządzające tą jednostką oraz osoby przeprowadzające badania automatów i urządzeń do gier posiadają nienaganną opinię, w szczególności nie są osobami skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiadać autonomiczność względem podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier i zakładów wzajemnych oraz ich organizacji i stowarzyszeń, w szczególności osoby wyżej wymienione nie pozostają z podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie gier hazardowych w stosunkach, które mogą wywoływać uzasadnione zastrzeżenia do ich bezstronności.

Określając powyższe kryteria założono, że upoważnienie do przeprowadzania badań jednostki spełniającej powyższe kryteria nie budzi podejrzeń co do jasności kryteriów wyboru.

Wskazano także, jakie dokumenty potwierdzające spełnienie ww. warunków powinna złożyć jednostka badająca wraz z wnioskiem o udzielenie upoważnienia do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. Są to w szczególności: certyfikat akredytacji; certyfikaty lub inne dokumenty określające standard przeprowadzanych badań; aktualne zaświadczenia, że osoby wymienione w art. 23f ust. 1 pkt 3, nie były skazane za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; oświadczenia złożone, pod rygorem odpowiedzialności karnej, przez osoby wymienione w art. 23f ust. 1 pkt 3, że nie pozostają z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie gier hazardowych, ani z osobami: zarządzającymi takim podmiotem lub go reprezentującymi, będącymi akcjonariuszami (wspólnikami) takiego podmiotu lub jego pracownikami - w stosunku prawnym lub faktycznym, który może wywoływać uzasadnione zastrzeżenia do ich bezstronności. Upoważnienia udziela się na okres nie dłuższy niż do upływu okresu ważności akredytacji. Odmowa udzielenia upoważnienia następuje w drodze decyzji.

Odmowa wykonania badania przez jednostkę badającą skutkuje natychmiastowym cofnięciem upoważnienia do badań, natomiast niemożność wykonania badań przez jednostkę badającą w terminie określonym przez naczelnika urzędu celnego może w uzasadnionych przypadkach skutkować cofnięciem upoważnienia.

W dalszej kolejności projektodawca proponuje określenie limitów wiekowych dla uczestnictwa w zakładach wzajemnych urządzanych przez sieć Internet.

Niniejsza regulacja proponuje wprowadzenie literalnego zakazu gier w sieci Internet oraz literalnego zakazu urządzania gier na wszelkich automatach z elementem losowości poza kasynami gry. Należy tu wskazać nową linię w orzeczeniach ETS, która pojawiła się wraz z orzeczeniem w sprawie C-42/07 (Bwin i Liga Portuguesa de Futbol vs. Santa casa da Misericordia de Lisboa) dotyczącym wątpliwości sądu portugalskiego czy zakaz oferowania

gier internetowych przez podmiot z innego państwa narusza wolność świadczenia usług określoną w art. 49 TWE.

W tej sprawie ETS udzielił m.in. następującej odpowiedzi:

- prawo portugalskie tworzy ograniczenia wolności w dostarczaniu usług, które jest usprawiedliwione nadrzędnym interesem dobra publicznego (bezpieczeństwem i zdrowiem, ochroną konsumentów, zapobieganiem oszustwom i zachęcaniem do trwonienia pieniędzy na gry i zakłady wzajemne, jak również generalną potrzebę zachowania porządku publicznego),
- ograniczenia prawa mogą być stosowane ponieważ są niezbędne, właściwe i niedyskryminujące w stosunku do celu, do którego dążą;
- zakaz pozwala na „kanalizowanie” gier i zakładów wzajemnych, co umożliwi kontrolować ich obieg i zapobiegać ryzyku związanemu z wykorzystaniem takich operacji do celów związanych z oszustwami albo innymi celów przestępczych;
- z powodu braku prawa wspólnotowego, które harmonizowałoby ten obszar, każde państwo członkowskie musi zdecydować poprzez stosowane prawo, zgodnie ze swoją własną skalą wartości, co jest niezbędne aby zapewnić ochronę interesów jakie zostały przedstawione w pytaniu,
- każde państwo członkowskie ma władzę aby kreować cele własnej polityki w obszarze gier losowych i zdefiniować szczegółowo poziom ochrony,
- fakt, że operator legalnie oferuje gry losowe przez Internet w innym państwie członkowskim nie może być rozważany jako wystarczająca gwarancja dla krajowych konsumentów, że będą oni chronieni przed ryzykiem związanym z oszustwami i inną przestępczością,
- brak bezpośredniego kontaktu pomiędzy konsumentami i operatorami w grach losowych dostępnych przez Internet bardzo znacząco zwiększa ryzyko oszustw popełnianych przez operatorów przeciwko konsumentom w porównaniu do tradycyjnego rynku tych gier.

Tym samym dopuszczenie możliwości urządzania przez sieć Internet tylko zakładów wzajemnych jest całkowicie uzasadnione i proporcjonalne do celu, który ma być osiągnięty.

Celem tym jest:

- ochrona własnych obywateli przed uzależnieniem (zakaz gier kasynowych, weryfikacja wieku uczestników zakładów przyjmowanych w sieć Internet),

- walka z szarą strefą i praniem brudnych pieniędzy (transakcje za pośrednictwem banków działających na terytorium RP, zainstalowanie urządzeń na terytorium RP),
- ochrona przed oszustwami i przestępczością (domeny przypisane do polskich stron, zabezpieczenie dowodów udziałów przed ingerencją osób nieuprawnionych).

Kolejne przepisy określają zakres promocji i reklamy zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet, elementy wniosku o udzielenie zezwolenia w przypadku ubiegania się o zezwolenie na urządzenie zakładów przez sieć Internet, elementy zezwolenia oraz wysokość wymaganego zabezpieczenia.

Przepisy regulują również wysokość opłat za zezwolenie na urządzenie zakładów przez sieć Internet.

Projektodawca wprowadza zmiany również w zakresie dotyczącym działania Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych, który będzie zajmował się również problematyką uzależnień niechemicznych.

Art. 2

Ustawa wprowadza zmiany w przepisach ustaw poszczególnych służb polegające na wskazaniu organów właściwych w sprawach określonych w art. 179a ustawy Prawo telekomunikacyjne. W art. 2 wskazuje się, że w przypadku Policji organem tym będzie Komendant Główny Policji. Dodatkowo w ustawie o Policji dodaje się przepis, zgodnie z którym w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw, Policji mogą być udostępniane dane, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 3

W ustawie o Straży Granicznej, podobnie jak w ustawie o Policji dodaje się przepis, zgodnie z którym w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw, Straży Granicznej mogą być udostępniane dane, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 4

W ustawie o kontroli skarbowej, podobnie jak w ustawie o Policji, wskazuje się organ właściwy w sprawach określonych w art. 179a ustawy Prawo telekomunikacyjne – organem tym będzie Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej oraz wprowadza się zmianę, zgodnie z którą w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw skarbowych lub przestępstw, o

których mowa w art. 3 pkt 4 i 5 ustawy o kontroli skarbowej, wywiadowi skarbowemu mogą być udostępniane dane, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 5

Zmiana w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych zobowiązuje spółdzielczą kasę oszczędnościowo – kredytową do uniemożliwienia dysponowania i korzystania ze wszystkich wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku członka kasy przez okres 72 godzin od momentu otrzymania żądania blokady rachunku, o którym mowa w art. 75e ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Art. 6

Zmiana w kodeksie karnym ma charakter uzupełniający zastosowane rozwiązania w zakresie poszerzonego katalogu zakazów określonych w art. 39 kodeksu karnego.

Art. 7

W ustawie Prawo bankowe dodaje się przepis, zgodnie z którym bank dokonuje blokady środków na rachunku bankowym, w całości, również na żądanie blokady rachunku, o którym mowa w art. 75e ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Przepis stanowi uzupełnienie w stosunku do dodawanego w ustawie o Służbie Celnej art. 75e.

Art. 8

Zmiana w **art. 9c** ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu polega na rozszerzeniu, stosunku do obecnie obowiązującego przepisu, katalogu osób podlegających identyfikacji o osoby wchodzące do salonów gry bingo pieniężne. Zmiana ta związana jest z rozciągnięciem obowiązku rejestracji gości na wszystkie miejsca będące ośrodkami gry.

Zmiana **art. 33 ust. 2** ustawy polegająca na dodaniu pkt 1a pozwoli na uzyskiwanie przez Szefa Służby Celnej lub inne upoważnione niego osoby informacji o transakcjach gromadzonych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej dla celów m.in. poszukiwania środków pochodzących z gier urządzanych nielegalnie w sieci Internet. Generalny Inspektor Informacji Finansowej będzie również posiadał uprawnienie do informowania Szefa Służby Celnej o takich transakcjach z własnej inicjatywy.

Art. 9

Zmiana w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych ma na celu umożliwienie udostępniania danych, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną Żandarmerii Wojskowej w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw, w tym skarbowych.

Art. 10

W ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu wprowadza się zmiany dotyczące art. 28 tej ustawy i polegające na poszerzeniu zakresu informacji, które ABW może otrzymać bez zgody sądu, o informacje, o których mowa w art. 18 ustawy *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*. Kolejna zmiana w tym przepisie jest związana z powyższym uprawnieniem i polega na wskazaniu, w jaki sposób udostępnia się dane, o których mowa w art. 18 ww. ustawy. Podobnie więc jak w przypadku podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną oraz operatora świadczącego usługi pocztowe również usługodawca, o którym mowa w art. 18a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną udostępnia nieodpłatnie dane funkcjonariuszowi ABW wskazanemu w pisemnym wniosku Szefa ABW lub osoby upoważnionej przez ten organ, lub na ustne żądanie funkcjonariusza ABW posiadającego pisemne upoważnienie Szefa ABW, lub za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej funkcjonariuszowi ABW posiadającemu pisemne upoważnienie Szefa ABW.

Kolejna zmiana tego przepisu również wynika z poszerzenia zakresu informacji, które ABW może otrzymać bez zgody sądu. Przepis ten uszczegóławia zasady przekazywania danych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej. Zasady te są tożsame z zasadami dotyczącymi przekazywania danych z podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną.

W ustawie nie wskazuje się organu uprawnionego do zgłaszania wniosku o wpis do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych mając na uwadze, iż w przypadku Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego jedynym organem jest Szef Agencji, a zatem to jedynie on będzie uprawniony do wykonywania zadań, o których mowa w art. 179a ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Art. 11

Dodanie przepisu art. 3aa w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną ma na celu wyraźne wskazanie, iż w przypadku w którym usługodawca lub usługobiorca posiadał miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, świadczenie usług drogą elektroniczną w zakresie gier hazardowych podlega prawu polskiemu. Z art. 3a ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynika, iż przy świadczeniu usług drogą elektroniczną stosuje się prawo państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na którego terytorium usługodawca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę – zatem w przypadku, gdy usługę tą będą świadczyć podmioty z krajów, w których hazard jest legalny – mogłoby to prowadzić do sytuacji, w której ograniczanie działalności takiego podmiotu może skutkować odpowiedzialnością cywilnoprawną.

Artykuł 3b tej ustawy zmienia się poprzez poszerzenie katalogu przesłanek, które mogą stanowić podstawę do ograniczenia swobody świadczenia usług drogą elektroniczną. I tak obok ochrony zdrowia, obronności i bezpieczeństwa państwa wymienia się tu także ochronę moralności publicznej oraz porządek publiczny.

Wprowadzany art. 18a ma na celu zobowiązanie usługodawców do przekazywania na żądanie uprawnionych podmiotów oraz Służby Celnej posiadanych danych, o których mowa w art. 18 tej ustawy (m.in. nazwisko i imiona usługobiorcy, numer ewidencyjny PESEL lub - gdy ten numer nie został nadany - numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zameldowania na pobyt stały, adres do korespondencji, adresy elektroniczne usługobiorcy), dotyczących usługobiorcy, który zamieścił lub zmodyfikował treści przekazu poprzez sieci telekomunikacyjne oraz dotyczących czasu w jakim zostało to dokonane. Dla ochrony tych danych, ich udostępnianie będzie następować w sposób, nie powodujący ujawnienia treści przekazu.

Art. 12

Wariant I

Zmiany w ustawie – Prawo telekomunikacyjne polegające na dodaniu przepisu art. 179a mają na celu utrudnienie dostępu za pomocą sieci Internet do stron www, które zawierają:

- 1) treści propagujące faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa,

- 2) treści pornograficzne z udziałem małoletniego, treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy lub posługiwaniem się zwierzęciem, treści pornograficzne zawierające wytworzony lub przetworzony wizerunek małoletniego uczestniczącego w czynności seksualnej,
- 3) treści, które umożliwiają uzyskanie informacji mogących służyć do dokonania operacji finansowych bez zgody dysponenta środków finansowych przez, dokonywane bez upoważnienia, wpływanie na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych lub zmianę, usuwanie albo wprowadzanie nowego zapisu takich danych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ,
- 4) treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez udzielonego zezwolenia lub uczestniczenie w tych grach, lub stanowiące niedozwoloną reklamę lub promocję albo informowanie o sponsorowaniu w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540),

a tym samym służą zmniejszeniu kręgu osób z korzystających z tych stron.

Zaproponowane rozwiązanie ma na celu stworzenie Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych zawierającego adresy elektroniczne pozwalające na identyfikację stron internetowych lub innych usług, które zawierają ww. treści lub umożliwiają korzystanie z tych usług. Baza danych w postaci Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych prowadzona przez Prezesa UKE będzie tworzona na podstawie wniosków Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, wywiadu skarbowego i Służby Celnej. Wpis do rejestru skutkować będzie obowiązkiem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego świadczącego usługi dostępu do Internetu polegającym na utrudnianiu dostępu do niedozwolonych stron i usług przez blokowanie dostępu do adresów elektronicznych wpisanych do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych; blokowanie powinno nastąpić nie później niż w ciągu 6 godzin od udostępnienia przedsiębiorcy danych z Rejestru. Przepis zobowiązuje także przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do odblokowania dostępu do adresów elektronicznych, które zostaną wykreślone przez Prezesa UKE z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych; odblokowanie powinno nastąpić nie później niż w ciągu 6 godzin od udostępnienia przedsiębiorcy informacji o wykreśleniu z Rejestru. Równocześnie z zablokowaniem dostępu przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu, niezwłocznie przekazuje usługobiorcy, drogą elektroniczną, komunikat o wstrzymaniu usługi z podaniem jego podstawy prawnej i z informacją o organie prowadzącym Rejestr Stron i Usług Niedozwolonych.

Żądanie wpisu adresu elektronicznego do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych może być złożone, jeżeli inne środki, w szczególności urzędowe zawiadomienie, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.³⁾), okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne dla usunięcia treści określonych w ust. 2 lub utrudnienia dostępu do niedozwolonych stron i usług. Oznacza to, iż środek w postaci wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, będzie mógł być stosowany jedynie wówczas gdy inne prawnie dostępne metody uniemożliwienia dostępu np. do stron umożliwiających uczestniczenie w grach hazardowych okazały się zawodne lub w opinii organu wnioskującego zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż nie będą one skuteczne. Dodatkowo przepis wskazuje wymagania, jakie powinno spełniać żądanie: powinno ono wskazywać adres elektroniczny, w jak najdokładniejszy sposób, tzn. tak aby można było dokonać zablokowania strony z zachowaniem proporcjonalności i możliwie najmniejszej dolegliwości zakresu blokowania.

Na wpis do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych podmiotowi, którego strony internetowej lub usługi dotyczy wpis do Rejestru, przysługuje prawo wystąpienia z wnioskiem o wykreślenie adresów elektronicznych dotyczących tej strony internetowej lub usługi z Rejestru albo z wnioskiem o zmianę sposobu wskazania w Rejestrze tych adresów. Do wniosku dołącza się oświadczenie o świadczeniu usługi lub dokument potwierdzający tytuł prawny do posiadanej strony internetowej. Wniosek należy złożyć do Prezesa UKE, który go niezwłocznie przekazuje organowi, który zażądał dokonania wpisu do Rejestru. Organ ten, jeśli uzna wniosek za zasadny, niezwłocznie przekazuje Prezesowi UKE cofnięcie żądania albo zmienione żądanie. Natomiast w przypadku uznania przez organ, iż nie ustały przesłanki dokonania wpisu określone w ust. 2 art. 179a, organ wydaje decyzję administracyjną, w której odmawia cofnięcia żądania. Decyzję odmowną w zakresie zmiany żądania organ wydaje także wówczas, gdy warunki żądania określone w ust. 6 pkt 2 nie zostały naruszone. O wydaniu każdej decyzji (o odmowie cofnięcia żądania, odmowie zmiany żądania, o uchyleniu takich decyzji) niezwłocznie informuje się Prezesa UKE.

Jednocześnie organ, który wystąpił z żądaniem wpisu do Rejestru został zobligowany do występowania do Prezesa UKE z wnioskiem o wykreślenie wpisu z Rejestru, jeżeli ustały przesłanki do jego dokonania określone w ust. 2. Prezes UKE niezwłocznie powinien wykreślić wpis z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, albo zmienić jego treść, w przypadku otrzymania: cofnięcia żądania albo zmienionego żądania, informacji o uchyleniu

decyzji o odmowie cofnięcia żądania albo jego zmiany, albo wniosku organu o wykreślenie wpisu, gdy ustały przesłanki jego dokonania.

Ustawa zawiera także obowiązek skierowany do każdego z podmiotów uczestniczących w realizacji czynności, o których mowa w art. 179a (tj. do Prezesa UKE, właściwych organów podmiotów wymienionych w ust. 2 i Służby Celnej, przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczący usługi dostępu do Internetu) wskazujący na konieczność wykonywania czynności związanych z przekazywaniem, wprowadzaniem lub korzystaniem z danych z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych z zachowaniem zasad bezpieczeństwa Rejestru i dróg komunikacji elektronicznej z Rejestrem. Przepis ten ma na celu zobligować podmioty do przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy przekazywaniu danych drogą elektroniczną.

Ustawa wskazuje, że Prezes UKE udostępnia dane z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, wyłącznie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym świadczącym usługi dostępu do Internetu. Udostępnienie danych z Rejestru następuje drogą elektroniczną. Nie udostępnia się danych dotyczących okoliczności dokonania wpisu do Rejestru (dane o okolicznościach wpisu również umieszcza się w Rejestrze). Prezes UKE udziela także informacji o objęciu adresu elektronicznego wpisem do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych albo o braku wpisu takiego adresu. Informacji udziela się na zapytanie o objęcie wpisem do Rejestru adresu elektronicznego wskazanego w zapytaniu.

Równocześnie przewidziana została delegacja ustawowa dla Prezesa Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- wzoru wniosku o zarządzenie wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych oraz szczegółowego zakres danych, w tym postaci adresów elektronicznych, podlegających wpisowi do Rejestru – uwzględniając w szczególności konieczność przedstawienia we wniosku i Rejestrze danych niezbędnych do wykonania obowiązku blokowania dostępu do adresów elektronicznych pozwalających na identyfikację niedozwolonych stron i usług; sposób składania wniosku o zarządzenie wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych,

- sposobu prowadzenia Rejestru oraz udostępniania danych z Rejestru i udzielania informacji na zapytanie o objęcie adresu elektronicznego wpisem do Rejestru – uwzględniając w szczególności bezpieczeństwo Rejestru i dróg komunikacji elektronicznej z Rejestrem, w tym zabezpieczenie Rejestru przed nieuprawnionym dostępem, oraz zapewnienie sprawności przekazywania danych. Zgodnie z art. 179a ust. 16 Prezes UKE udziela, drogą elektroniczną, informacji o objęciu adresu elektronicznego wpisem do Rejestru Stron i Usług

Niedozwolonych albo o braku wpisu takiego adresu. Informacji udziela się na zapytanie o objęcie wpisem do Rejestru adresu elektronicznego wskazanego w zapytaniu.

Koszty ponoszone przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego będą ograniczone do stworzenia prostego oprogramowania filtrującego oraz dokonującego aktualizacji blokowania adresów. Powszechność tego obowiązku zlikwiduje niebezpieczeństwo migracji użytkowników do sieci innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy nie byli zobowiązani do realizacji takiego obowiązku.

Jednocześnie Rada Ministrów została upoważniona do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi utrudniania dostępu do niedozwolonych stron i usług. Przesłanką która ma decydować o zwolnieniu w wskazanego obowiązku jest wielkość sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców.

Albo

Wariant II

*Zmiany w ustawie - **Prawo telekomunikacyjne** polegające na dodaniu przepisu **art. 179a** mają na celu utrudnienie dostępu za pomocą sieci Internet do stron www, które zawierają:*

- 1) treści propagujące faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa,*
- 2) treści pornograficzne z udziałem małoletniego, treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy lub posługiwaniem się zwierzęciem, treści pornograficzne zawierające wytworzony lub przetworzony wizerunek małoletniego uczestniczącego w czynności seksualnej,*
- 3) treści, które umożliwiają uzyskanie informacji mogących służyć do dokonania operacji finansowych bez zgody dysponenta środków finansowych przez, dokonywane bez upoważnienia, wpływanie na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych lub zmianę, usuwanie albo wprowadzanie nowego zapisu takich danych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ,*
- 4) treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez udzielonego zezwolenia lub uczestniczenie w tych grach, lub stanowiące niedozwoloną reklamę lub promocję*

albo informowanie o sponsorowaniu w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540), a tym samym służą zmniejszeniu kręgu osób z korzystających z tych stron.

Zaproponowane rozwiązanie ma na celu stworzenie rejestru danych identyfikujących strony internetowe, które zawierają takie treści lub umożliwiają korzystanie z tych usług. Baza danych prowadzona przez Prezesa UKE będzie tworzona na podstawie postanowień wydawanych przez Sąd Okręgowy właściwy dla siedziby organu który wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru. Podmiotami występującymi z wnioskiem będą Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, wywiad skarbowy i Służba Celna. Wnioski do sądu będą składane przez organy zgodnie z ich ustawowymi kompetencjami. Wpis do rejestru skutkować będzie obowiązkiem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego świadczącego usługi dostępu do Internetu polegającym na utrudniania dostępu do niedozwolonych stron i usług przez blokowanie dostępu do adresów elektronicznych wpisanych do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych; blokowanie powinno nastąpić nie później niż w ciągu 6 godzin od udostępnienia przedsiębiorcy danych z Rejestru. Jednocześnie przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie zobowiązany do odblokowania dostępu do adresów elektronicznych wykreślonych przez Prezesa UKE z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych; odblokowanie powinno nastąpić nie później niż w ciągu 6 godzin od udostępnienia przedsiębiorcy informacji o wykreśleniu z Rejestru. Równocześnie z zablokowaniem dostępu przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu, niezwłocznie przekazuje usługobiorcy, drogą elektroniczną, komunikat o wstrzymaniu usługi z podaniem jego podstawy prawnej i z informacją o organie prowadzącym Rejestr Stron i Usług Niedozwolonych.

Jednocześnie Rada Ministrów została upoważniona do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi utrudniania dostępu do niedozwolonych stron i usług. Przestanką która ma decydować o zwolnieniu w wskazanego obowiązku jest wielkość sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców.

Wniosek może być złożony do Sądu pod warunkiem, iż inne środki, w szczególności urzędowe zawiadomienie, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.³⁾), okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne dla usunięcia treści określonych w ust. 1 lub utrudnienia dostępu do

niedozwolonych stron i usług. Oznacza to, iż środek w postaci sądowego zarządzenia zablokowania dostępu do określonych stron lub usług internetowych, będzie mógł być stosowany jedynie wówczas gdy inne prawnie dostępne metody uniemożliwienia dostępu np. do stron pornograficznych okazały się zawodne lub w opinii organu wnioskującego zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż nie będą one skuteczne. O zasadności takiej opinii będzie rozstrzygał Sąd w postanowieniu.

Projekt określa również wymogi formalne wniosku składanego do sądu. Zgodnie bowiem z przepisem zawartym w art. 179a ust.7 wniosek powinien wskazywać adres elektroniczny w sposób pozwalający na wykonanie obowiązku blokowania przy czym adres elektroniczny powinien być podawany możliwie jak najdokładniej – czyli w sposób który pozwoli na zachowanie proporcjonalności i możliwie najmniejszej dolegliwości blokowania.

Określony został również skład i tryb w jakim sąd orzeka w przedmiocie wniosku strony. Zgodnie z tym sąd rozpoznaje wniosek jednoosobowo, na posiedzeniu. Przy czym sąd może wezwać przedstawiciela organu występującego z wnioskiem do złożenia wyjaśnień lub przedstawienia dokumentacji stanowiącej podstawę wystąpienia z wnioskiem. Ustawa zagwarantowała również prawa osób, których interes prawny może być naruszony poprzez zablokowanie strony wskazując, iż na postanowienie w przedmiocie wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych przysługuje zażalenie. Zażalenie na postanowienie wnosi się w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, za pośrednictwem Prezesa UKE. O uchyleniu postanowienia sąd niezwłocznie zawiadamia drogą elektroniczną Prezesa UKE.

Jednocześnie organ, który wystąpił z wnioskiem o wpis do rejestru został zobligowany do występowania do Prezesa UKE z wnioskiem o wykreślenie wpisu z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, jeżeli ustały przesłanki do jego dokonania natomiast Prezes UKE niezwłocznego wykreślenia takiego wpisu z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych.

Prezes UKE udostępnia dane z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, wyłącznie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym świadczącym usługi dostępu do Internetu. Udostępnienie danych z Rejestru następuje drogą elektroniczną. Prezes UKE, sąd, właściwe organy podmiotów wymienionych w ust. 1 i Służby Celnej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący usługi dostępu do Internetu wykonują czynności związane z przekazywaniem, wprowadzaniem lub korzystaniem z danych z Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych z zachowaniem zasad bezpieczeństwa Rejestru i dróg komunikacji elektronicznej z Rejestrem.

Równocześnie przewidziana została delegacja ustawowa dla Prezesa Rady Ministrów który określi, w drodze rozporządzenia:

-wzór wniosku o zarządzenie wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych oraz szczegółowy zakres danych, w tym postaci adresów elektronicznych, podlegających wpisowi do Rejestru – uwzględniając w szczególności konieczność przedstawienia we wniosku i Rejestrze danych niezbędnych do wykonania obowiązku blokowania dostępu do adresów elektronicznych pozwalających na identyfikację niedozwolonych stron i usług; sposób składania wniosku o zarządzenie wpisu do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych,

- sposób prowadzenia Rejestru oraz udostępniania danych z Rejestru i udzielania informacji na zapytanie o objęcie adresu elektronicznego wpisem do Rejestru – uwzględniając w szczególności bezpieczeństwo Rejestru i dróg komunikacji elektronicznej z Rejestrem, w tym zabezpieczenie Rejestru przed nieuprawnionym dostępem, oraz zapewnienie sprawności przekazywania danych. Zgodnie z art. 179a ust. 16 Prezes UKE udziela, drogą elektroniczną, informacji o objęciu adresu elektronicznego wpisem do Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych albo o braku wpisu takiego adresu. Informacji udziela się na zapytanie o objęcie wpisem do Rejestru adresu elektronicznego wskazanego w zapytaniu.

Koszty ponoszone przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego będą ograniczone do stworzenia prostego oprogramowania filtrującego oraz dokonującego aktualizacji blokowania adresów. Powszechność tego obowiązku zlikwiduje niebezpieczeństwo migracji użytkowników do sieci innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy nie byli zobowiązani do realizacji takiego obowiązku.

Zmiany do art. 180a i 180d mają na celu umożliwienie uzyskiwania przez Służbę Celną od operatorów telekomunikacyjnych (sieci komórkowych i stacjonarnych) danych w postaci ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego inicjującego połączenie lub do którego kierowane jest połączenie, określenia daty i godziny połączenia, czasu jego trwania oraz rodzaju połączenia lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Uzyskiwanie tych danych warunkuje skuteczne prowadzenie czynności w toku postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a jednocześnie nie powoduje naruszenia tajemnicy korespondencji. Przepis ten nie uprawnia do stosowania kontroli korespondencji np. w postaci podsłuchu, czy odczytywania krótkich wiadomości tekstowych. Powyższe zmiany są konieczne dla zapewnienia Służbie Celnej możliwości przeciwdziałania i zwalczania przestępstw związanych z hazardem, w tym za

pośrednictwem sieci Internet. W art. 180d wprowadzono także zmianę doprecyzowującą, jednoznacznie wskazując, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykonują na własny koszt czynności określone w tym przepisie dla sądów i prokuratorów.

Ponadto w art. 180g uzupełniono obowiązek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o konieczność przekazywania Prezesowi UKE informacji o łącznej ilości przypadków w których dane wskazane w art. 180c są udostępniane Służbie Celnej. Jednocześnie na podstawie dodawanego art. 209 ust. 1 pkt 28 Prezes UKE uzyska możliwość przeprowadzania kontroli wydawania zaleceń pokontrolnych i nakładania kar za nie wywiązywanie się przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku, o którym mowa w art. 179a.

Art. 13

W ustawie o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym wprowadza się zmiany dotyczące art. 18 tej ustawy i polegające na poszerzeniu zakresu informacji, które CBA może otrzymać bez zgody sądu, o informacje, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Kolejna zmiana w tym przepisie jest związana z powyższym uprawnieniem i polega na wskazaniu, w jaki sposób udostępnia się dane, o których mowa w art. 18 ww. ustawy. Podobnie więc jak w przypadku podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną oraz operatora świadczącego usługi pocztowe również usługodawca, o którym mowa w art. 18a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną udostępnia nieodpłatnie dane na pisemny wniosek Szefa CBA lub osoby przez niego upoważnionej, na ustne żądanie funkcjonariusza CBA, posiadającego pisemne upoważnienie Szefa CBA lub osoby przez niego upoważnionej lub za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej funkcjonariuszowi CBA posiadającemu pisemne upoważnienie Szefa CBA lub osoby przez niego upoważnionej.

Kolejna zmiana tego przepisu również wynika z poszerzenia zakresu informacji, które CBA może otrzymać bez zgody sądu. Przepis ten uszczegóławia zasady przekazywania danych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej. Zasady te są tożsame z zasadami dotyczącymi przekazywania danych z podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną.

Art. 14

W ustawie o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego wprowadza się zmiany dotyczące art. 32 tej ustawy i polegające na poszerzeniu zakresu informacji, które Służba Kontrwywiadu Wojskowego może otrzymać bez zgody sądu, o informacje, o których mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Kolejna zmiana w tym przepisie jest związana z powyższym uprawnieniem i polega na wskazaniu, w jaki sposób udostępnia się dane, o których mowa w art. 18 ww. ustawy. Podobnie więc jak w przypadku podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną oraz operatora świadczącego usługi pocztowe również usługodawca, o którym mowa w art. 18a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną udostępnia nieodpłatnie dane na pisemny wniosek Szefa SKW lub osoby przez niego upoważnionej, na ustne żądanie funkcjonariusza SKW, posiadającego pisemne upoważnienie Szefa SKW lub za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej funkcjonariuszowi SKW posiadającemu pisemne upoważnienie Szefa SKW.

W przepisie wskazuje się obowiązek poinformowania Szefa SKW o każdym udostępnieniu danych na ustne żądanie funkcjonariusza; obowiązek ten poszerzono w związku z dodaniem SKW możliwości uzyskiwania danych od usługodawcy, o którym mowa w art. 18 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Przepis wskazuje także na obowiązek m.in. ww. usługodawcy udostępnienia danych funkcjonariuszom wskazanym we wniosku.

Kolejna zmiana tego przepisu również wynika z poszerzenia zakresu informacji, które SKW może otrzymać bez zgody sądu. Przepis ten uszczegóławia zasady przekazywania danych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej. Zasady te są tożsame z zasadami dotyczącymi przekazywania danych z podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną.

Art. 15

W ustawie o Służbie Celnej w art. 2 ust. 1 pkt 6 lit. e uzupełniono o ściganie przez Służbę Celną również przestępstw określonych w art. 244 Kodeksu karnego, w zakresie niestosowania się do zakazu wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych. Taka zmiana uzasadniona jest faktem przejęcia wszystkich zadań z zakresu gier hazardowych przez Służbę Celną. Zasadne jest więc, aby była ona uprawniona do ścigania również tego typu przestępstw.

Dodatkowo zmiany w ustawie o Służbie Celnej polegają na dodaniu art. 19a wskazującego właściwość organu w sprawach określonych w art. 179a ustawy Prawo telekomunikacyjne. Wskazuje się, że organem właściwym będzie wyznaczony dyrektor izby celnej; dyrektora ma wyznaczyć minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia. Uchyleniu ulega przepis art. 34 ust.1 pkt 2 lit. g ustawy o Służbie Celnej. Ponadto wprowadzono przepisu art. 75d umożliwiający uzyskiwanie danych od operatorów

telekomunikacyjnych (sieci komórkowych i stacjonarnych) w postaci ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego inicjującego połączenie lub do którego kierowane jest połączenie oraz określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, rodzaju połączenia i lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Uzyskiwanie tych danych warunkuje skuteczne prowadzenie czynności postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a jednocześnie nie powoduje naruszenia tajemnicy korespondencji. Przepis ten nie uprawnia do stosowania kontroli korespondencji w postaci podsłuchu czy odczytywania krótkich wiadomości tekstowych.

Przepis art. 75e umożliwia organom Służby Celnej zabezpieczenie środków pochodzących z czynu, o którym mowa w art. 107 § 1 Kks, w razie powzięcia podejrzenia popełnienia takiego czynu zabronionego.

Art. 16.

Przepis przejściowy, zgodnie z którym podmioty zarządzające gry w kasynach gry w salonach gry bingo pieniężne zobowiązane do prowadzenia rejestracji gości lub zainstalowania audiowizyjnego systemu kontroli gier są obowiązane dostosować swoją działalność do nowych przepisów w tym zakresie, w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Dotychczas rejestracja gości i system wizyjny kontroli funkcjonują tylko w kasynach gry, a zgodnie z nowymi regulacjami rejestracja gości będzie dotyczyła również działalności prowadzonej w salonach gry bingo pieniężne. Ponadto, do prowadzenia rejestracji gości będą zobowiązane także podmioty prowadzące działalność w zakresie gier na automatach w salonach gier na automatach. Muszą one rozpocząć prowadzenie rejestracji gości na zasadach takich jak kasyna gry i salony gry bingo pieniężne w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Obowiązek ten wygaśnie wraz wygaśnięciem zezwolenia.

Art. 17.

Przepis przejściowy, zgodnie z którym podmioty zarządzające gry na automatach są obowiązane dostosować eksploatowane automaty do wymogu zaprogramowania wartości wygranych na poziomie nie niższym niż 75%. Automaty należy dostosować w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Obowiązek ten dotyczy automatów, na których są urządzone gry w kasynach, jak również, do czasu wygaśnięcia zezwoleń, automatów w salonach gry na automatach i automatów o niskich wygranych.

Art. 18.

Przepis przejściowy, zgodnie z którym automaty w salonach gier na automatach, do czasu wygaśnięcia zezwoleń, powinny być wyposażone w system trwałej rejestracji danych, które pozwalają na ustalenie kwoty stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od gier, a w przypadku zastosowania urządzeń lub systemów do odczytywania danych dla potrzeb wewnętrznych podmiotu eksploatującego i użytkującego automaty i urządzenia do gier oraz systemów umożliwiających połączenie między automatami i innymi urządzeniami, urządzenia i systemy te nie mogą ingerować w przebieg i rezultat gry. Przepis ten ma zastosowanie również do automatów o niskich wygranych, przy czym automaty o niskich wygranych powinny być ponadto wyposażone w system trwałej rejestracji i zapamiętywania danych, które pozwalają na ustalenie kwoty uzyskanych przychodów.

Art. 19.

Przepis przejściowy, zgodnie z którym zachowują ważność i oznaczają rejestrację automatu lub urządzenia do gier, poświadczenia rejestracji dokonane na podstawie przepisów dotychczasowych w celu dopuszczenia do eksploatacji i użytkowania automatów i urządzeń do gier. Poświadczenia te zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia lub cofnięcia. Ponadto przepisy art. 23a-23c i art. 23e ust. 1 i 2 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23d i art. 23e ust. 3 mają zastosowanie do eksploatacji automatów i automatów o niskich wygranych do czasu wygaśnięcia zezwoleń na działalność w takim zakresie, przy czym w przypadku automatów o niskich wygranych właściwość miejscową naczelników urzędów celnych ustala się według miejsca lokalizacji punktu gry na automatach o niskich wygranych.

Art. 20.

Przepis przejściowy, zgodnie z którym podmioty będące w dniu wejścia w życie ustawy jednostkami badającymi automaty i urządzenia do gier uznaje się za jednostki badające upoważnione do badań technicznych automatów i urządzeń do gier zgodnie z art. 23f ustawy o grach hazardowych, umożliwiając tym jednostkom kontynuowanie działalności w tym zakresie. Jednocześnie określa się warunki formalne, jakie muszą dopełnić dotychczasowe jednostki badające, w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, aby móc w dalszym ciągu wykonywać badania zgodnie z ustawą.

Art. 21.

Przepis przejściowy, odnoszący się do obowiązku, o którym mowa w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z którym do czasu wygaśnięcia zezwoleń podmioty prowadzące salony gier na automatach są obowiązane do identyfikacji osób wchodzących do tych salonów, analogicznie, jak do salonów gry bingo pieniężne czy kasyn gry. Zmiana jest związana z rozciągnięciem obowiązku rejestracji gości na salony gier na automatach określonym również w art. 9 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 22.

W przepisie tym proponuje się, aby do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosować przepisy nadane tą ustawą.

Art. 23.

W przepisie tym proponuje się, aby do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie niniejszej ustawy, obowiązywały dotychczasowe przepisy wykonawcze, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 24.

W przepisie końcowym wskazuje się, które przepisy ustawy z dnia 29 lipca 1993 r. o grach i zakładach wzajemnych, nie uchylone wcześniej ustawą o grach hazardowych, tracą moc.

Art. 25.

Przepis końcowy wskazujący termin wejścia w życie ustawy. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym, że art. 6 (zmiana w kodeksie karnym) wchodzi w życie z dniem 8 czerwca 2010 r., a art. 2 pkt 1, art. 4 pkt 1, art. 12 pkt 1 i art. 15 pkt 2, wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1.

Ze względu na zakres zmian zaproponowany w nowelizacji ustawy o grach hazardowych - niniejsza ustawa oddziaływać będzie na wszystkie podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych, w tym zakładów wzajemnych. Podmioty prowadzące działalność w zakresie zakładów wzajemnych będą mogły ubiegać się o udzielanie zezwoleń na urządzenie zakładów wzajemnych przez sieć Internet. Również inne podmioty oferujące zakłady przez sieć Internet spoza obszaru Polski, jeżeli będą chciały oferować zakłady na terytorium RP, będą zobowiązane do ubiegania się o zezwolenie od ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Ze względu na zmiany dokonywane w innych ustawach niniejsza nowelizacja będzie wpływać także na działalność urzędów celnych i izb celnych, jednostek badających, podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne, banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, oddziałów instytucji kredytowych lub banków zagranicznych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

Niniejszy projekt nowelizacji ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw była przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz został poddany konsultacjom społecznym.

W ramach w/w konsultacji społecznych projekt nowelizacji ustawy był rozesłany do Izby Gospodarczej Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych, Związku Pracodawców Prowadzących Gry Losowe i Zakłady Wzajemne, Stowarzyszenia Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych, Business Center Club, Krajowej Izby Gospodarczej, Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Promocji Odpowiedzialnej Gry, Stowarzyszenia Producentów i Pracowników Firm Bukmacherskich, Stowarzyszenia Forum Solidarnego Rozwoju, Polskiej Federacji Pokera Sportowego, Konfederacji Pracodawców Polskich, PKPP Lewiatan.

Uwagi, które zostały przyjęte w toku konsultacji międzyresortowych i społecznych zostały wprowadzone wprost do projektu ww. nowelizacji ustawy.

Projekt nowelizacji ustawy o grach hazardowych oraz pisma otrzymane w trakcie konsultacji zostały zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mofnet.gov.pl) w zakładce *projekty aktów prawnych/cło*.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zasadnicze zmiany w zakresie skutków finansowych wynikają z umożliwienia urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet. W związku z tym przewiduje się, że 7 podmiotów dotychczas organizujących zakłady wzajemne będzie zainteresowanych rozwojem działalności i uzyskaniem zezwolenia na jej urządzenie także przez sieć Internet. Przewiduje się, że podmioty te w roku 2010 będą składać wnioski o uzyskanie stosownych zezwoleń. Na podstawie uzyskanych zezwoleń możliwe będzie rozpoczęcie poszerzonej działalności już pod koniec 2010 roku. Od roku 2011 może to wygenerować dodatkowe wpływy podatkowe na poziomie ok. 60 mln zł rocznie. Powyższy szacunek oparto o założenie możliwego wzrostu przychodów o ok. 50% przychodów obecnie uzyskiwanych przez podmioty prowadzące działalność w zakresie zakładów wzajemnych oraz uwzględniając dochodową podstawę opodatkowania i 50% stawkę podatku od gier.

Także kilka podmiotów aktualnie działających w sieci Internet z zagranicznych serwerów przyjmujących zakłady od polskich graczy, może wystąpić o zezwolenie na prowadzenie działalności w celu przeniesienia serwerów do Polski w pierwszym roku obowiązywania ustawy, co powinno przynieść dodatkowe wpływy podatkowe na poziomie ok. 200 mln zł rocznie. W szacunkach skutków finansowych w tym zakresie analogicznie uwzględniono dochodową podstawę opodatkowania podatkiem od gier oraz 50% stawkę podatku. Do szacunków przyjęto przypuszczalną wartość przychodów generowanych przez graczy w Internecie na terytorium RP na poziomie 1 500 mln zł rocznie. Uwzględniając realny poziom udziału wygranych w przychodach podmiotów tego sektora, który wynosi ok. 73% przychodów, oszacowano wysokość wygranych oraz dochód organizatorów, stanowiący podstawę opodatkowania. Uwzględniając powyższe szacuje się, że łączne dodatkowe wpływy z podatku od gier w skali roku uzyskiwane z zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet, mogą wynieść ok. 260 mln zł. W związku z Euro 2012 przewiduje się również możliwość przejściowego, do 30% wzrostu wpływów z podatku od gier z zakładów wzajemnych, z wyłączeniem totalizatora konnego. W latach 2013 – 2015 najprawdopodobniej

rynek będzie się stabilizował, na poziomie zbliżonym do roku 2011, w którym założono pełne wykorzystanie potencjału rynku, w tym także wzrost liczby grających.

Do przeprowadzonych szacunków w zakresie potencjalnych przychodów podatkowych od właścicieli zagranicznych serwerów wykorzystywanych do prowadzenia zakładów wzajemnych w Internecie przyjęto informacje uzyskane od Ministra Sportu i Turystyki.

Ponadto sektor finansów publicznych uzyska również wpływy pozapodatkowe w związku z opłatami za udzielone zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych przez sieć Internet.

Po stronie obciążeń budżetu państwa należy wskazać również wejście w życie przepisu art. 179a ustawy Prawo telekomunikacyjne wiążące się z koniecznością utworzenia i prowadzenia Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych. Organem prowadzącym Rejestr będzie Prezes UKE, środki finansowe na utworzenie Rejestru powinny pochodzić z wydatków planowanych w części 76 - Urząd Komunikacji Elektronicznej. W tym zakresie na wydatki związane z utworzeniem Rejestru będą składały się wydatki związane z koniecznością zakupu sprzętu informatycznego i oprogramowania niezbędnego do jego prowadzenia. Szacuje się że będzie to kwota co najmniej 5 000 000 złotych.

Dodatkowo do ww. kwoty należy dodać środki finansowe na:

- 1) obsługę bieżącej działalności Rejestru;
- 2) środki na utworzenie w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej dodatkowych etatów dla pracowników obsługujących Rejestr.

Ponadto, zgodnie z projektowanym art. 209 pkt 28 Prawa telekomunikacyjnego do właściwości Prezesa UKE będzie należało zadanie polegające na nakładaniu kar pieniężnych na podmioty, które nie wypełniają obowiązków wynikających z projektowanego art. 179a ust. 3 Pt. Z tak określonym zadaniem będzie się wiązała konieczność prowadzenia przez Prezesa UKE kontroli wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku blokowania dostępu do stron i usług wpisanych do Rejestru, Kontrolą tą należy objąć wszystkich dostawców usług świadczących usługę dostępu do Internetu na terenie Polski. Obecnie w kraju działa aktywnie ok. 1300 takich przedsiębiorców, zaś liczba wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych wpisanych do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych wynosi ok. 6500. Kontrola ta będzie się odbywała w siedzibie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i wiązać się będzie z uzyskaniem przez kontrolera bezpośredniego dostępu do sieci telekomunikacyjnej kontrolowanego przedsiębiorcy. Taki tryb kontroli wymagał będzie utworzenia co najmniej dwóch etatów w Centrali Urzędu oraz dodatkowego utworzenia w każdej z delegatur Urzędu co najmniej jednego etatu.

Szacuje się, że łącznie będzie to co najmniej 18 etatów, przy czym średnio wynagrodzenie 1 pracownika to koszt ok. 7 000 zł, co daje łącznie kwotę 126 000 zł kosztów osobowych miesięcznie - czyli 1 512 000 zł rocznie (bez kosztów związanych z opłacaniem składek na Ubezpieczenie Społeczne i Fundusz Pracy). Dodatkowo każdy z zatrudnionych pracowników powinien zostać wyposażony w komputer przenośny wraz z oprogramowaniem o wartości ok. 5 000 zł - łącznie będzie to ok. 90 000 zł. Powyższe wyliczenia obejmują tylko etaty niezbędne do kontroli realizacji przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków wynikających z projektowanego art. 179a ust. 3 Pt.

Natomiast obowiązki utrzymywania zapasowych źródeł energii, instalacji przeciwzakłóceńowych oraz systemu trwałej rejestracji zapamiętywania danych istnieje na mocy obowiązujących przepisów zarówno odnośnie kasyn, jak i salonów gier na automatach. Tym samym wprowadzenie ich w nowelizacji nie będzie generować dodatkowych kosztów.

4. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przedmiotowej zmiany ustawy nie powinno wpłynąć zasadniczo na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązki związane z prowadzeniem działalności w obszarze gier hazardowych nie będą stanowić bezpośredniego zagrożenia dla rozwoju branży.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Zmiana ustawy nie będzie miała istotnego wpływu na sytuację i rozwój regionów.